KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING
22. juni 1987 *

I sag 23/87 R,

Mareile Aldinger, gift Tziovas, midlertidigt ansat ved Europa-Parlamentet, Luxembourg, ved advokat Vic Elvinger, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 6, rue Heine,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet, ved juridisk rådgiver Francesco Pasetti-Bombardella og kontorchef Manfred Peter, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

hvori der er fremsat begæring om udsættelse af de beslutninger, PPE-gruppen (Det Europæiske Folkepartis Gruppe) i Europa-Parlamentet har truffet i juni 1984, den 10. juli 1985, den 17. juni 1986 og den 1. juli 1986, om at koncentrere det meste af gruppens administration i Bruxelles, samt af beslutningerne af 16. juli og 29. oktober 1986 om overflytning af sagsøgeren til Bruxelles,

har

FORMANDEN FOR FØRSTE AFDELING,

efter at have hørt generaladvokat Sir Gordon Slynn,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 28. januar 1987, har Mareile Aldinger, gift med Thomas Tziovas og midlertidigt ansat ved Europa-Parlamentet, anlagt sag med påstand om annullation af en beslutning truffet i juni 1984 af PPE-gruppen i Europa-Parlamentet, en beslutning af 10. juli 1985 truffet af PPE-gruppens bestyrelse og beslutninger af 17. juni og 1. juli 1986 truffet af PPE-gruppens formandsskab, som alle går ud på at koncentrere det meste af gruppens administration i Bruxelles, samt en beslutning af 16. juli 1986 truffet af PPE-gruppens generalsekretær, hvorved sagsøgeren fik meddelelse om ovennævnte beslutninger og om fastsættelsen af tidspunktet for hendes overflytning fra Luxembourg til Bruxelles til den 1. juli 1987, samt endelig en beslutning af 29. oktober 1986 truffet af PPE-gruppens formand, som herved ifølge sagsøgeren afviste den klage, hun havde indgivet mod sin overflytning.

2 Ved dokument, indgivet til Domstolens Justitskontor den 4. juni 1987, har Mareile Aldinger begæret de anfægtede beslutninger udsat.

3 Sagsøgte har indgivet sine skriftlige bemærkninger den 10. juni 1987. Parterne har afgivet mundtlige forklaringer den 18. juni 1987.

4 Ifølge EØF-traktatens artikel 185 har sager anlagt ved Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

5 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, skal begæringer om foreløbige forholdsregler angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.

6 Europa-Parlamentet har med en række anbringender påstået begæringen om foreløbige forholdsregler afvist.

7 Europa-Parlamentet har for det første gjort gældende, at sagsøgerens skrivelse af 7. september 1986 i besvarelse af meddelelsen af 16. juli 1986 fra PPE-gruppens generalsekretær, hvorefter sagsøgerens overflytning til Bruxelles fastsattes til den

1. juli 1987, er en ansøgning i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 1, som også finder anvendelse på midlertidigt ansatte, og ikke en klage, jfr. vedtægtens artikel 90, stk. 2. Da der ikke har været indgivet en forudgående klage, må sagen i det hele afvises, såvel selve hovedsagen som begæringen om udsættelse.

8 Det bemærkes her, at Domstolen allerede flere gange har understreget, at spørgsmålet om, hvorvidt selve hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, principielt ikke kan behandles i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler, men kun i forbindelse med en gennemgang af hovedsagen, idet man ellers foregriber dennes afgørelse. Når der er fremsat en væsentlig formalitetsindsigelse, er det tilstrækkeligt, at der foreligger en række bestemte holdepunkter for, at sagen i første omgang kan admitteres.

9 Den af sagsøgeren anførte skrivelse af 7. september 1986 kræver en indgående analyse, som man ikke kan foretage i en sag om foreløbige forholdsregler, og det kan på sagens nuværende trin ikke udelukkes, at skrivelsen under en senere realitetsprøvelse af sagen vil blive betragtet som en klage. Dette forhold er tilstrækkeligt til, at selve hovedsagen umiddelbart bør antages til realitetsbehandling, hvorfor begæringen om udsættelse også bør admitteres.

10 Europa-Parlamentet har for det andet gjort gældende, at begæringen bør afvises, da skriftvekslingen, for så vidt angår hovedsagens formalitet, er afsluttet, og begæringen om foreløbige forholdsregler er registreret på Domstolen, efter at sagsøgeren har indgivet indlæg.

11 Vedrørende dette anbringende bemærkes, at det, som fastslået i Domstolens kendelse af 11. april 1960 (Barbara Erzbergbau AG m. fl. mod Den Høje Myndighed for EKSF, 3/58 R, Rec. s. 459), principielt påhviler sagsøgeren at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at indgive en begæring om udsættelse af gennemførelsen, og at afgøre, på hvilket trin af proceduren begæringen skal indgives. I det foreliggende tilfælde kan der ikke på sagens nuværende stadium fremsættes nogen væsentlig indvending mod at tage stilling til begæringen om udsættelse.

12 Europa-Parlamentet har endelig bestridt, at der foreligger uopsættelighed, for så vidt man ikke bør kunne fremkalde uopsættelighed ved indgivelse af begæringen om foreløbige forholdsregler på et sent tidspunkt. I det foreliggende tilfælde havde tidspunktet for sagsøgerens overflytning til Bruxelles været fastsat siden den

16. juli 1986, og datoen var bekræftet ved skrivelse af 29. oktober 1986 fra PPE-gruppens formand.

13 Det bemærkes her, at uopsætteligheden ikke er et spørgsmål om den hurtighed, hvormed en forholdsregel bør begæres og træffes, men derimod om den betydning, det har for en person, at der træffes en forholdsregel, der i øjeblikket er nødvendig for at undgå en sikker skade. Det forhold, at afgørelsen om overflytning var truffet for flere måneder siden, udelukker ikke, at der kan foreligge uopsættelighed, såfremt det fremgår af omstændighederne, at uopsætteligheden forstærkes med tiden; de processuelle krav gør det ikke muligt for sagsøgeren i tide at få gennemført den begærede forholdsregel under behandlingen af realiteten, hvorfor han risikerer, at han først for sent kan beskytte sine interesser. I det foreliggende tilfælde er tidspunktet for overflytningen fastsat til den 1. juli 1987, og det varer længe, før selve hovedsagen berammes. Det kan derfor ikke bestrides, at der foreligger uopsættelighed.

14 Det bemærkes yderligere, at de annullationsanbringender, som sagsøgeren har fremsat vedrørende realiteten, og som navnlig støttes på en tilsidesættelse af ansættelseskontraktens ordlyd, hvorefter Luxembourg er angivet som tjenestested, ikke umiddelbart er ubegrundede.

15 Med hensyn til berettigelsen af den begærede foreløbige forholdsregel har sagsøgeren gjort gældende, at gennemførelsen af overflytningen inden afgørelsen af realiteten vil være et uopretteligt indgreb i hendes rettigheder; overflytningen vil indebære, at hun og hendes barn, født den 28. februar 1987, skal igennem en omfattende flytning til Bruxelles, mens hendes mand på grund af sit ansættelsesforhold må forblive i Luxembourg, således at den unge familie splittes. Sagsøgeren har tilføjet, at hun ifølge lægeattest har sygeorlov til den 3. juli 1987 på grund af komplikationer efter fødselen.

16 Europa-Parlamentet har bestridt, at den påståede skade er af uoprettelig karakter.

17 Det bemærkes, at det på den ene side fremgår af sagens omstændigheder, at sagsøgeren lider alvorlig og uoprettelig skade, fordi hendes overflytning til Bruxelles under de foreliggende omstændigheder vil gribe forstyrrende ind i hendes familieforhold og påvirke hendes helbredstilstand. Den herved opståede skade kan ikke oprettes fuldt ud, såfremt hun tilkendes erstatning. På grundlag af de forklaringer,

der under retsforhandlingerne er afgivet af Europa-Parlamentet, kan det på den anden side ikke antages, at en beslutning om udsættelse af overflytningen kan udgøre en alvorlig fare for gennemførelsen af PPE-gruppens arbejde. Det er således principielt begrundet at udsætte gennemførelsen af den trufne beslutning.

18 For midlertidigt at afværge den skade, som truer sagsøgeren, er det imidlertid ufornødent at udsætte alle de beslutninger, som er omfattet af begæringen om foreløbige forholdsregler; det er tilstrækkeligt at udsætte beslutningen om, at sagsøgeren den 1. juli 1987 skal overflyttes fra Luxembourg til Bruxelles, således som det er fastslået i skrivelsen af 16. juli 1986 fra PPE-gruppens generalsekretær samt skrivelsen af 29. oktober 1986 fra PPE-gruppens formand.

Af disse grunde bestemmer

FORMANDEN FOR FØRSTE AFDELING

i henhold til procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96, før endelig afgørelse træffes

1) **Beslutningen om, at sagsøgeren den 1. juli 1987 skal overflyttes til Bruxelles, således som det fremgår af skrivelsen af 16. juli 1986 fra PPE-gruppens generalsekretær samt skrivelsen af 29. oktober 1986 fra PPE-gruppens formand, udsættes.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 22. juni 1987.

P. Heim
Justitssekretær

F. Schockweiler
Formand for første afdeling